

שנתמנה על ידי הבעל, השוהה במדינת הים, להוליך את הגט, וליתן את הגט לאשתו, הנמצאת בארץ ישראל, **צריך שיאמר** השליח בשעה שבא ליתן לה את הגט: **בפני נכתב** גט זה, **ובפני נחתם** ע"י העדים. (2)

רבן גמליאל אומר: אף שליח **המביא** גט מן הרקם [קדש], ומן החגר [ברד] — מקומות הנזכרים בספר בראשית פרק טז, הסמוכים לארץ ישראל, צריך שיאמר כן. (3) מקומם של עיירות אלו הוא בצד המזרחי של ארץ ישראל, לכיוון דרום.

רבי אליעזר אומר: אפילו שליח המביא גט **מכפר לודים**, שהיא עיירה מחוץ לארץ הסמוכה מאוד לארץ ישראל, ואף מובלעת בתוך תחומה משלושה צדדים [ואנשי לוד

מצויים בה תמיד — תוספות] **ללוד**, השייכת לארץ ישראל וסמוכה לה, גם כן צריך לומר "בפני נכתב ובפני נחתם".

[טעמו של רבי אליעזר מבואר בגמרא דף ד עמוד א: שלא תחלוק במדינת הים. כלומר — הואיל וגזרו על המביא גט ממקום רחוק — וכפי הטעמים שיבוארו בגמרא — לא חילקו חכמים בין מקום רחוק ומקום קרוב, ודינם שוה לחייב שליח המביא משם גט לומר "בפני נכתב ובפני נחתם"].

וחכמים אומרים: השליח **אינו צריך שיאמר** "בפני נכתב ובפני נחתם", אלא **המביא** גט **ממדינת הים** לארץ ישראל, או **המוליך** מארץ ישראל למדינת הים. (4)

מחלוקת הרמב"ם והראב"ד].

ומכל מקום, כתב הר"ן, שאף במקרה כזה, אילו יבוא הבעל ויערער, יש לקיים את הגט בחותמיו, כלומר לבדוק את אמיתותו ע"י חתימות העדים.

2. קשה, היאך מאמינים לשליח שהבעל נתן לו גט זה, מדוע אין חוששים שמא זייפו בעצמו או מצאו בשוק. ואין לומר, שיד עדים שהבעל עשאו שליח, שהרי התוספות בעמוד ב (דיבור המתחיל דאתויהו בי תרי) סוברים שבמקרה כזה אין חשש זיוף.

ותירץ בספר שיעורי רבי שמואל (אות ח'), שמה שמביא איתו גט מבעלה של אשה זו, יש בזה משום הוכחה שבעלה עשאו שליח. ואין הבעל יכול לטעון שלפקדון מסרו לו, כי מאחר וסמך עליו ונתנו בידו, הורה בזה שהוא מתרצה בהבטחתו ומקבל עליו להאמין כל מה שיאמר, וכמו דין שליח המוזכר לקמן דף סד ע"א.

3. משמע מדברי רבן גמליאל שרקם וחגר הם מחוץ לארץ, ולכן צריך השליח לומר בפני נכתב ובפני נחתם. וכן משמע מהמשך לשון המשנה — ורקם כמזרח. וזוהי דעת רש"י שפירש — קדש וברד. אך הראשונים [הרשב"א, רבנו קרשקש, תוספות הרא"ש, ועוד] הקשו על זה מהפסוק בספר יהושע (כ ז) "ויקדישו את קדש בגליל בהר נפתלי", שנראה בו שקדש היא עיר בארץ ישראל. ויש מקום נוסף בארץ ישראל הנקרא קדש והוא בערי יהודה ונזכר ביהושע (טו כב).

ותירצו הראשונים, שאכן יש מקום נוסף הנקרא קדש, הנמצא מחוץ לארץ ישראל, ומוזכר במסעי בני ישראל (בספר במדבר). וכמו כן כתוב "והנה אנחנו בקדש, עיר קצה גבולך". ומקום זה נמצא בצד מזרחי של ארץ ישראל, לכיוון דרום, והוא רקם המוזכר במשנתנו. וכן כתבו התוספות בדיבור המתחיל ואשקלון.

4. [לדעת רבה בגמרא, שטעם האמירה הוא לפי